چگونه می توانم شادمان و راحت باشم درحالی که صاحبِ صور، آن را بر دهانش گذاشته و منتظرِ فرمان دمیدن است تا در آن بدَمَد؟

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «كَيْفَ أَنْعَمُ! وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدِ الْتَقَمَ الْقَرْنَ، وَاسْتَمَعَ الإِذْنَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالنَّفْخِ فَيَنْفُخُ»: «چگونه می توانم شادمان و راحت باشم درحالی که صاحبِ صور، آن را بر دهانش گذاشته و منتظرِ فرمان دمیدن است تا در آن بدَمَد؟» گویا این خبر بر اصحاب رسولِ الله صلی الله علیه وسلم گران آمد؛ لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنان فرمود: «قُولُوا: حَسْبُنَا اللَّه وَنِعْمَ الْوكِيلُ»: «بگویید: «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»: الله برای ما کافی است و چه نیک کارسازی است».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: چگونه شادمان و خوشحال باشم درحالی که مَلَک موکل به دمیدن در صور، دهانش را بر دهانه ی صور گذاشته است و در انتظار فرمان دمیدن در آن می باشد تا در آن بدمد. گویا این مساله بر صحابه رضی الله عنهم گران آمد، پس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بگویید: حسبنا الله ونعم الوکیل». یعنی الله برای ما کافی است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4949